వెలువడినవి

మాలతీ చందూర్

(ప్రసిద్ధ డైరక్టు నవల)

మనసులోని మనసు 18-00

మరియు

సంటలు-పిండివంటలు 18 00

కావిలిపాటి విజయలక్ష్మి

ఈ ప్రేమకథ ఇంతే 12-00

(ఆంధ్రప్రభ వారపత్రిక సీరియల్)

అరుణ కిరణాలు 11-00

(విజయ పత్రిక సీరియల్)

రుల్వస్ సందా

(ప్రసిద్ధ నవలలకు కివ్నైర రూబిన్ సరళానువాదం)

నీలికమలం 10-00

తెగిన గాలిపటం 10-00

పై రెండు నవలలు హిందీలో నిని మాలాగా వచ్చినవి నీలికమలలోని నాయిక వహీదా రెహమాన్‌కు, కటివతంగ్‌లోని నాయిక ఆశావరేఖ్‌కు అవార్డులు వచ్చాయి.

డి. వి. యస్. ఆర్. మూర్తి

మిధ్యాబింబాలు 9-00

(ఆంధ్రప్రభలో సీరియల్ అవుతున్నప్పుడు వేలాది పాఠకులు మెచ్చిన నవల)

అచ్యుతవల్లి

ఒడ్డుకు చేరిన

ఒంటరి కెరటం 9-00

మిరే మూడు పుస్తకాలకు M. O. పంపినా పోస్టేజి ఉచితం. ఒకటి రెండు కావాలంటే వాటి ధర M.O. చేయండి. పోస్టేజికి V. P. పంపుతాము.

క్వాలిటీ పబ్లిషర్స్,

రామమందిరం వీథి,

విజయవాడ-2.

DIMPLE/432

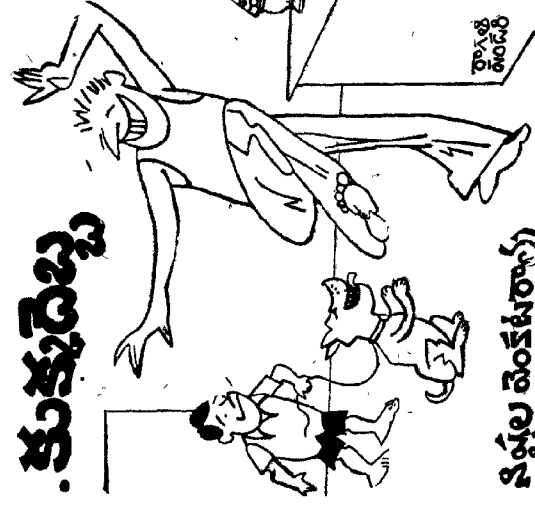

పక్షుల పుటలు మన్నుమన్నాయి. దాంతో దానకు మాటలు ఆడుతూనే, నాకు నిక్కర దక్కుతున్నా అది పోల్కుతూనే నిక్కి నీ సంతి ఇలగ అదవి దాని కట్టకి చమాలు గడ్డ కట్టి నెమకోళ్ళ మన్నాడు. అంతి గంటలన్నా ఇట్టే పోల్చినది నాకు పక్కడుస్తున్నం — ఇదా లాభం పేదని,

"అంతి నా బుజి ఎక్కడుందో చెప్పు?"

అన్నాను బరికి అయితే బుంతి రాలేదు. జాలిగా చూశాడు. అంతి నుండి బరి చెప్పాలో అంతా ఇంకా ఇంకా బరి ధారాళం తెలుస్తుంది?

"ఓయారు మనిషి తెలుసుకోరి" అన్నాడు.

"అన్నా! నీవ్వు బరికి రాసేసా? అంతుగాని వేలుగుడు అమ్మకు దిమ్మి అన్నాంబిన్నాడు" అంటూ దాన్ని పట్టి బుగ్గకి రాసుకున్నాడు.

బరికి జాగాను మనిషి బలు బన్నాడో తేలేదు. నేను నవ్వి, ఏ నవ్వు. 'అంతి చేసేసాడు' అనుకు తరువు దాని [illegible]

పాపకెదురు ఎక్కడుందో ఇక్కడ ఇక్కడ ఎలిగేట్ పక్కనే ఉంది మరి పక్కనే ఉన్నాయి మ

[illegible] క్రిమి కీటకం దొరుకు [illegible] కాళ్ళు, పొట్టి తోక, ముడుగ [illegible] మూతి, పొడుగైన నోళ్ళు మిత్రుని పేర [illegible] పిండి పిండి ముండ.

"[illegible] ..." అని దాని [illegible] పిలిచే నాటికి గడిచి [illegible] పరిగెడుతుంది. ఇది మెడలో [illegible] పోతే [illegible] అదీ [illegible]

"అన్నా! బంతి పెయిలయితే" అన్నాడు నన్ను జాలిగా చూస్తూ. [illegible] నన్నెక్కడ [illegible] పెట్టి [illegible] బంతి ముండ! మన్నే [illegible] పెట్టి [illegible] పెట్టేసి [illegible] "అన్నా! నీవ్వు [illegible]

మనిషి పిల్లలని పెంచేమ గాని కుక్క పిల్లల పూసు వాకు తెలీదు. "కుక్క పిల్లల పెంపకం" అంటూ ఓ మొగదే ఓ పుస్తకం రాసి పెళ్ళాం పేరు పెట్టి అచ్చే యించేడని ఆ మధ్య ఊరుసోని కబుర్లలో ఊర్మిళాదేవి అన్నట్టు గుర్తు. మనిషి పిల్లలని ఎలాగూ అడనాళే పెంచుతూ వుంటే, కుక్క పిల్లల్ని మోళ్ళు పెంచులే ఏం కొంప మునిగిపోయింది?

"ఆ ముండని పెంచడం ఏమిటమ్మా. అదే పెరుగుతుంది" వనంలో అది ఎలా పెరుగుతుంది? అన్నట్టు (పశ్న మార్కు ఆశ్చర్యం మార్కుగా మారింది నాడి మొహం.

"రెండు పూట్లు ఇంత అన్నం పడేద్దాంలే" అన్నారు. ఆహా, అన్నానికా పిల్లలు పెరుగుతారు అన్నట్టు, తెలుసు కున్నట్టు, అర్థం చేసుకున్నట్టు పిల్చేడు మొహం.

బంతీని నంకలో పెట్టుకుని పెరట్లోకి వెళ్ళాన్నాడు. దాని మెడలో కట్టిన పురికొస తాడు, కిందకి వేళ్ళాడుతూంది. పెరట్లోకి నిండుకు వెళ్ళేడా అని ఓ నిమిషం పోయేక వేనూ వెళ్ళేవరికి, ఖంకేముంది! కుండీ దగ్గర నీళ్ళు పోస్తున్నాడు. అది కుయ్యో మొర్రో అంటున్నా సరే పరిపోకుండా పురి కొస తాడు తన పాదం కింద నొక్కి పెట్టి వుంచేడు.

"వస్తుందిరా, వేళపాళా లేకుండా మిట్టమధ్యాహ్నం నీళ్ళు పోస్తే మూ" అన్నాన్నేను.

"మరి పొయ్యకు లేవే" అంటూ దాన్ని మళ్ళీ ఎత్తుకుని ఇంట్లో కొళ్ళ వాళ్ళనాన్న పొచ్చు తున్నాయిలో బంతీ తొయ్యు తుడుస్తున్నాడు గుర్రుగుర్రు మంటూన్నా ఇష్టంగానే తుడిపించుకుంది బంతి.

"అమ్మా దీనికి ఆకలేస్తూందే."

"ఆకలేస్తే వెయ్యకపోతే ఇప్పుడు ఎక్కడ నుంచి వస్తుంది అవుం?" అన్నాడేగాని దాని బేక్ ఫాస్ ఇప్పుడు చేసింది తెలీదు. ఆకల్తో ఆ చంటి కుండని ఇగిరగట్టడానికి (ప్రాణం ఒప్పింది కాదు.

"మరి ఎలాగే?" మళ్ళీ బాబిగాడే అడిగేడు.

"ఉండు మరి" అంటూ ఉట్టిలో పాల గిన్నె తీసేసరికి వాడి సంబరం చెప్పేరం నా తరం కాదు.

"బంతీ నీకు పాలు టాక్కు" అని దాన్ని రెండు చేతుల్తో పట్టుకుని కిందకి మీదికి పూస్తున్నాడు

ఓ ఇస్పిపాలు గడ్డమీద పోసేసేను. బంతీని పాల దగ్గరికి వదిలేడు బాబి. ఆ నాలుగు చుక్కలు కతికేసి "నువ్వూ నా (పెండు వేవా" అన్నట్టు నా పక్క చూసి, ఇంకా కావాలి అన్నట్టు గిన్నె పక్క, నా పక్క చూసింది. మాటలు రావు అనుకుంటాం గాని ఏం తెంత అలోచనలుంటాయి కుక్కలకి!

మరో యిన్ని పాలు పోస్తే అలికతికేసింది. మళ్ళీ పోస్తే మూడొంతులు తాగి రెండొం తులు ఒదిలేసింది. అది తాగుతే గిన్నెడు పాలూ పోసేద్దునేమోగాని వదిలేసేసరికి (ప్రాణం కళ్ళకొచ్చేసింది సరి దీని కడుపు లెక్క ఇదా అని పూరుకున్నాను. అంతేకాని దాన్నగాని వాబిని కాని ఓ చుక్కా అనలేదు.

ఇలాగ్గా బంతీ మా యింట్లో అసీ ఒకటైపోయింది. బాబిగాడు దానికి రక్క తుంది. రాను రాను అందరికీ షేక్ హేండ్ ఇస్తున్నాడు. అన్న డప్పుడు అదీ విమగెత్త "షేక్" అనేవరికి "హేండ్" అనే లోపల దని కాలుతో-స్విచ్చి వేసే లైటు వెలిగినంత వేగంగా — ఓ చిన్న దెబ్బ వేస్తూంది.

బంతీ షేక్ హేండ్ ఇచ్చేక తను చెక్కురు పోయిన కాలు వేగం వయమయిందని కంగారుపడ్డట్టు రాజాగారి పాంబడు బంతికి కాంపిటిషనుగా ఇచ్చేడు ఓ రోజు. అప్పట్నుంచి వీరికి దెబ్బలు తగిలినా, నాకు చిన్న జ్వరం వచ్చినా, బంతీ షేక్ హేండ్‌తో సయం అవుతున్నాయి.

బంతీ ఇంకా కుక్కపిల్లే అయిన బాగా పెరిగింది. ఎంత ఎదిగినా దాని షేక్ హేండ్ మామూలే.

వాళ్ళ నాన్న మొన్ననే కొత్త ఆకు బోళ్ళ జత కొనుక్కున్నారు. ఊరంత ఖరీదు పోసి కొన్నా పాడు బోళు కరవడం మానేయి కావు. ఆ వెధ్ధుల్ని ఓ మూలం పారేసేరు. కాని అని కరచిన చోట చిన్న బొబ్బ రికి చిలికినా నొప్పి ఇంకా సుతరాం పిలేదు అన్నారు వాళ్ళనాన్న.

"ఎక్కడ కరిచిందివన్నా ..." అంటూ బాబిగాడు బంతీని నంకలో పెట్టుకుని లాక్కొచ్చి —

"బంతీ నాన్నకి ఇక్కడ షేక్ హేండ్" అనడమే తడవు బంతీ వాళ్ళనాన్న పాదం మీద ఓ దెబ్బ వేసింది. నొప్పిమాట దేవుడెరుగు కాని వాళ్ళనాన్న మరి నవ్వు ఆపుకో లేక —

"దావుందిరా నీ వైద్యం ... హా.. హ్హా హ్హా ... చెప్పుకాటుకి కుక్క దెబ్బ-హా.... హ్హా హ్హా" అదేనవ్వు.
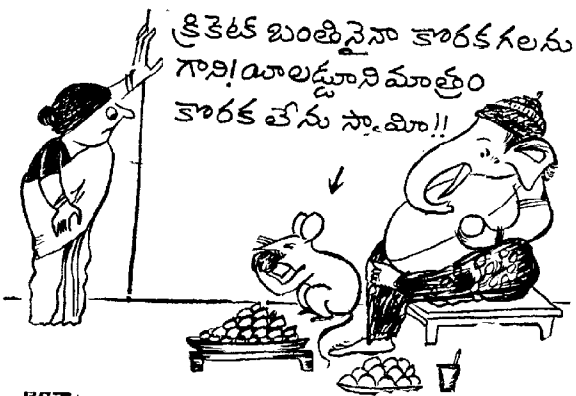
నవ్వాడు మరి నొప్పే లేదుట!